Inspreektekst Marianne

Geachte voorzitter, geachte raadsleden,

Dank u wel dat ik hier vanavond mag spreken.

Mijn naam is Marianne, en ik sta hier als familielid van het slachtoffer van het recente ongeval op de rotonde in Aalsmeer. Voor ons was zij geen statistiek of nummer. Zij was mijn tante – de zus van mijn moeder. Een vrouw met plannen, gewoontes, een leven. Ze ging, zoals zo vaak, een broodje halen bij de bakker… en kwam nooit meer thuis.

Het gebeurde op een plek waar al jarenlang zorgen over bestaan. De rotondes en wegen in Aalsmeer staan bekend als gevaarlijk. Bewoners benoemen dit al jaren. Er zijn onderzoeken, rapporten en adviezen – de risico's zijn bekend – maar echte verandering blijft uit. En ondertussen gebeuren er ongelukken.

Als inwoner maakt de situatie je al bezorgd. Maar bij het verlies van een dierbare op zo'n plek slaat die bezorgdheid om in intense droefheid, samen met de onvermijdelijke vraag: Was dit te vermijden geweest? In ons geval wijst alles erop dat het antwoord 'ja' is.

De afgelopen dagen hoorde ik opmerkingen dat er "gereageerd wordt vanuit een snelkookpan van emotie." Alsof het vreemd zou zijn dat zo'n gebeurtenis diepe gevoelens oproept. Maar laat ik duidelijk zijn: emotie in deze situatie is heel normaal. Verdriet, angst, boosheid — het zijn geen overdrijvingen, het zijn normale menselijke reacties op iets dat ieder van ons kan raken. Emotie is geen verstoring van het gesprek; het is juist wat ons laat voelen dat er iets moet gebeuren.

Er wordt gezegd dat er direct maatregelen zijn genomen om de snelheid te dempen. Maar gisteren nog werd mijn man volledig verrast door een bus die met enorme vaart over diezelfde rotonde kwam denderen. Het ging maar weer net goed.

En daarom vraag ik u:

Verschuil u alstublieft niet achter bevoegdheden, eigendomsgrenzen, busroosters, de vervoerregio of wie formeel verantwoordelijk is. Het gaat om mensenlevens. Als instanties naar elkaar blijven wijzen, verandert er niets, terwijl het gevaar wél blijft. Zonder ingrijpen gebeurt er onvermijdelijk opnieuw een ernstig ongeluk — dat is geen waarschuwing uit emotie, dat is een reële voorspelling.

Ik sta hier niet om te beschuldigen, maar om te benadrukken dat doorgaan zoals nu geen optie is.

We kunnen niet opnieuw maanden of jaren wachten op nieuwe onderzoeken of procedures. De risico's zijn bekend, de problemen zijn al talloze keren benoemd. Elke dag zonder actie betekent opnieuw een dag waarop er iets mis kan gaan — voor een ander gezin, voor een ander familielid.

Ik ben hier omdat ik niet wil dat een andere familie moet meemaken wat wij nu doormaken. We kunnen niet wachten tot er opnieuw iemand sterft voordat er gehandeld wordt.

Daarom vraag ik u met klem — als gemeenteraad, en als bestuurders die kunnen samenwerken met de provincie — om nu daadkrachtig op te treden. Niet nog een nieuw onderzoek, niet nóg een rapport over wat allang duidelijk is, maar concrete maatregelen die de situatie veiliger maken. Rotondes en wegen die al jaren als gevaarlijk bekendstaan, mogen niet blijven zoals ze zijn.

Als overheid draagt u de verantwoordelijkheid om inwoners te beschermen. En inwoners mogen verwachten dat hun veiligheid voorop staat. Niet in woorden, maar in daden.

Laat het overlijden van mijn tante geen langzaam vervagend incident zijn. Laat het een keerpunt zijn. Een moment waarop we besluiten dat procedures, bevoegdheidsdiscussies en budgetrondes minder zwaar wegen dan de veiligheid van onze inwoners. Mijn tante mag geen voetnoot worden in een toekomstig rapport. Laat haar herinnering geen symbool zijn van stilstand, maar van verandering.

Vandaag geef ik haar een gezicht. Haar leven, haar naam, ons verdriet — ze staan voor iets wat ieder van ons kan raken. Achter elk ongeluk schuilt een mens, een familie, een toekomst die abrupt wordt weggenomen. Ik vraag u om die verantwoordelijkheid te voelen en serieus te dragen.

Houd haar, en alle toekomstige slachtoffers, in gedachten wanneer u besluiten neemt.

En zorg dat er nu eindelijk iets verandert — voordat er opnieuw levens verloren gaan.

Dank u wel.